

A minősített adat védelméről szóló törvénytervezet TASZ-véleményezése
a 2007. augusztusi szövegváltozat alapján

Általános észrevételek – a tervezet hiányosságai

A közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alkotmányos jog legerősebb korlátozását az adatok minősítése jelenti. A Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) különösen fontosnak tartja, hogy a minősítés szabályai egy hatékony garanciarendszert tartalmazzanak annak érdekében, hogy a közérdekű adatokat csak abban az esetben zárják el a nyilvánosságtól, amikor az elkerülhetetlen, és az információszabadságot a törvény csak a szükségesség és arányosság alkotmányos követelményeinek megfelelően engedje korlátozni. Álláspontunk szerint **a minősített adatokkal való visszaélés büntetőjogi szabályait is alaposan újra kellene gondolni**, mert ebben a formájukban méltatlanok egy demokratikus jogállami rendszerhez.

A Tervezet igen mostohán bánik az információszabadság és az információs önrendelkezési jog érvényesülését szolgáló **garanciákkal**. A nyugati demokráciák nemzeti szabályozásai számos olyan megoldást ismernek, melyek ezen alkotmányos jogokat hatékonyan védik, és egyszersmind a minősítési rendszer színvonalát is javítják. A törvénytervezet ezekből csak néhányat és azokat is a leggyengébb változatban tartalmaz.

1. Elengedhetetlen a minősítési rendszer feletti **hatékony bírói kontroll** kiépítése. A jogalkotó feladata, hogy egy speciális bírói eljárás feltételeit megteremtse, melyben a bíró a minősítésnek mind a formai, mind a tartalmi elemeit meg tudja vizsgálni. Ebben az eljárásban garantálni kell, hogy a bíró az eljárás alapjául szolgáló adatokat közvetlenül megismerhesse. Az eljárásban résztvevő felek számára biztosítani kell, hogy az eljárásban a fegyveregyenlőség és a közvetlenség elve a lehető legkisebb mértékben csorbuljon. Ehhez szükséges lehet a szakértői bizonyítások, tanúmeghallgatások speciális szabályainak a kidolgozása, illetve a felek eljárási jogainak átgondolt és az alkotmányos követelményeknek megfelelő szabályozása. A bírói eljáráshoz bárkinek közvetlen hozzáférést kell biztosítani, elfogadhatatlan egy olyan rendszer – amelyet a Tervezet tartalmaz – ahol csak az Adatvédelmi Biztos közvetítésével lehet bírói jogorvoslathoz jutni. A bírónak jogot kell biztosítani a minősítés megváltoztatására vagy megszüntetésére.
2. A bírói kontrollal párhuzamosan az **Adatvédelmi Biztos titokfelügyeleti jogait meg kell erősíteni**. Az Avtv-ben meglévő szabály hiányosságait (lásd a 8.§ kapcsán kifejtetteket) ki kell pótolni.
3. **Tilalmi listát** kell bevezetni azon tárgykörök vonatkozásában, amelyekre vonatkozó adatok nem minősíthetők. E tekintetben az Amerikai Egyesült Államok *Executive Order 12958 – Classified National Security Information* jogszabályában szereplő listát tekintjük

követendő mintának. Semmilyen esetben sem lehet valamely információt abból a célból minősíteni, hogy azzal (1) törvénysértést, hatékonyság hiányát vagy közigazgatási hibákat palástoljanak el, (2) valamely személynek, szervezetnek vagy szervnek kellemetlenséget előzzenek meg, (3) versenyt korlátozzanak, (4) megakadályozzák vagy késleltessék olyan információknak a nyilvánosságra hozatalát, amelyet nem kell nemzetbiztonsági érdekből védeni. Alapvető tudományos kutatási adat, amely nem kapcsolódik közvetlenül a nemzetbiztonsághoz, szintén nem minősíthető.

4. **Nyilvános iktatót** kellene létrehozni, amelyből a minősítéshez szükséges feltételek megléte minden egyes minősített adat esetében ellenőrizhető, és nyomon követhető a minősítések felülvizsgálatának megtörténte, valamint a minősítések megszűnése vagy megszüntetése.
5. Tekintettel arra, hogy a rendszerváltás óta érdemi reform nem valósult meg a nemzetbiztonsági szektorban, és a legtöbb adatot minősítő szervek munkája semmivel sem átláthatóbb, mint az a rendszerváltás előtt volt, fontosnak tartjuk, hogy a minősítési eljárásokban erősen kötött legyen, milyen adatokat minősíthetnek az arra jogosultak. A minősíthető adatköröket kell megállapítani a hatályos szabályozás államtitokköreihez hasonlóan. A minősíthető adatok körét a lehető legszűkebbre kell szabni, a törvényalkotónak minden egyes adatkör tekintetében figyelemmel kell lennie arra, hogy az adott adatfajta minősítésének lehetősége szolgálhatja-e az állam nemzetközi szerződésekben is elismert védendő érdekeit, és szükséges-e az adatoknak a titokköri jegyzékben meghatározott köreinek a minősítése egy demokratikus társadalomban. A **minősíthető adatköri jegyzék** összeállításánál az egyes ágazatokért felelős állami szervek az ágazatban működő társadalmi szervezetekkel egyeztessenek.
6. Biztosítani kell azon érintett személyek **információs kárpótlását**, akiről bármely állami szerv minősített adatot kezel. A hatályos büntetőeljárás törvény 205.§ (5) bekezdése ezt lehetővé teszi: „*az ügyész a titkos adatszerzés tényéről - annak befejezését követően - értesíti a bírói engedélyben érintettet, ha az érintett ellen nem indult büntetőeljárás, és az értesítés a büntetőeljárás sikerét nem veszélyezteti*”. Azonban a magánszemélyekre vonatkozó minősített adatok jelentős része nem ebben a körben keletkezik, és azok megismerését a Tervezet 11.§-ban rögzített szabálya nem kielégítő módon rendezzi, mivel az adatkezelőnek túlzott mértékben biztosít diszkrecionális jogkört az adat kiadása tekintetében. A holland és a német szabályozáshoz hasonlóan a magyar jogban is biztosítani kell, hogy mindenki megismerhesse a rá vonatkozó minősített adatokat, ha az adatokkal folytatott operatív munka már 5 éve lezárult. Az titkosszolgálati módszerek részleteit és az titkosszolgálati információforrásokat természetesen ez esetben is védeni kell.
7. A **minősített adatok felülvizsgálati rendszere rendkívül gyenge**, jelen formájában alig tekinthető az indokolatlan minősítésekkel szembeni garanciának. A hatályos szabályozáshoz képest a tervezett ritkább felülvizsgálatot és lényegesen lazább indokolási kötelezettséget ír elő.

8. A minősítési jogkörökkel visszaélő minősítőkkal szemben **szankciókat** kellene meghatározni, ezt nem teszi meg a Tervezet.
9. A minősítési gyakorlat **folyamatos monitorozásra** szorul. Megfelelő jogkörökkel és erőforrásokkal felruházott **független testület vagy személy** (akár az Adatvédelmi Biztos) feladatuként kellene megszabni, hogy folyamatosan vizsgálja és évente nyilvános jelentést készítsen arról, hogy a törvény rendelkezéseit hogyan tartják be az állami szervek. Vizsgálata körébe kellene hogy tartozzon többek között: évente milyen mennyiségű adatot minősítenek az egyes állami szervek, és mennyi adat minősítése szűnik meg, elvégzik-e a minősített adatkezelői törvényes határidőben a felülvizsgálati eljárásokat, teljesítik-e az adatok kezelésével kapcsolatos egyéb kötelezettségeiket, milyen költségei vannak a minősített adatok kezelése adminisztratív, személyi, fizikai és elektronikus biztonsági intézkedéseiknek intézményenként.

Részletes észrevételek

3.§

Míg a nemzeti minősített adatok esetében a tervezet egyértelművé teszi, hogy mit jelent a minősítési eljárás (lásd 5.§), addig a külföldi minősített adatok esetében a 1. b) pont a minősítés fogalmának alapelemeit sem határozza meg a törvény.

A 3. pontban szereplő **minősítési jelölés** nincs összhangban az 1. pontban szereplő nemzeti minősített adat meghatározással, nem ad arra lehetőséget, hogy a minősítés összes törvényes feltételét ellenőrizni lehessen, mivel a jelölésből nem derül ki, hogy az állam mely védendő érdeke miatt korlátozta az adat nyilvánosságát és megismerhetőségét.

A 13. pontban kellene szabályozni a külföldi minősített adat megismerésének a feltételeit.

4.§

Nem találtunk rá magyarázatot, és sajnos az indokolásból sem derül ki, hogy a következő személyeknek milyen feladatuk ellátásához szükséges minősítési jogkört biztosítani, miért nem elegendő a 3.§-ban 18. pontjában felsorolt rendelkezési jogosultságok közül a feladataik ellátásához szükségeseket biztosítani.

- d) az Alkotmánybíróság elnöke,
- e) a Legfelsőbb Bíróság elnöke,
- f) a bíróság elnöke,
- g) az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalának vezetője,
- j) az állampolgári jogok országgyűlési biztosa és általános helyettese, valamint a külön biztosok,
- n) a Magyar Tudományos Akadémia elnöke,
- v) az egészségbiztosítási szerv vezetője,
- w) a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv vezetője,

5.§

A minősítési eljárás során már arra is tekintettel kellene lenni, ha a minősítendő adat nyilvánosságához az állam védendő érdekénél nagyobb közérdek fűződik, és nem lenne szükséges *lényegesen* nagyobb közérdeket megkövetelni, mivel már maga a közérdek igen nehezen kezelhető fogalom, annak a nagysága pedig végképp meghatározhatatlan.

A § rendkívül hosszú érvényességi időket állapít meg 30 ill. 20 éves időtartammal, amelyet egy ízben 30 ill. 20 évvel meg lehet hosszabbítani. Az Amerikai Egyesült Államokban a minősített adatok leghosszabb érvényességi ideje 10 év, és 25 évnél tovább még hosszabbítással sem lehet az adatokat a nyilvánosságtól elzárni. A maximum érvényességi idő Mexikóban 12 év, Macedóniában 10 év, Albániában 10 év. Semmi nem indokolja, hogy Magyarország a felsoroltaknál lényegesen hosszabb érvényességi időt vezessen be.

A magánszemély jogos érdekét a hatályos adatvédelmi és polgári jogi jogszabályok megfelelően védik, így az érvényességi idő két alkalommal való meghosszabbítása nem indokolt.

Nem egyértelmű, hogy „az érvényességi idő elteltével az adat minősített jellege megszűnik” kitétel a törvény erejénél fogva, minden további eljárás és egyéb feltétel nélkül szünteti-e meg az adat minősítését, vagy pedig arról a minősítőnek külön rendelkeznie kell.

A (8) bekezdésben foglalt tilalom nem tartalmaz semmilyen jogkövetkezményt, annak hiányában pedig e szabály teljesen hatástalan.

6.§

A § az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény (Ttv.) egyik fontos garanciális elemét hagyja el azáltal, hogy a „Bizalmas!” és „Korlátozott terjesztésű!” minősítési szintű adat esetén csak akkor követel meg a kezdeményezőtől indokolással ellátott minősítési javaslatot, ha a javasolt érvényességi idő a 15 évet meghaladja. Abban az esetben, ha a minősítőt semmilyen indokolási kötelezettség nem terheli, úgy a 2.§-ban foglalt alapelveknek és az 5.§-ban foglalt minősítési eljárásban foglalt szabályok betartására a minősítőt semmi nem fogja ösztönözni, az alkotmányos alapjogot korlátozó minősítést semmilyen mérlegelés nem fogja megelőzni, és ha meg is előzi, annak semmilyen nyoma nem lesz. Ez egyrészt veszélyezteti a minősítés törvényességét, másrészt korlátozza a törvénytelen minősítésekkel szembeni jogorvoslatok lehetőségét. **A TASZ meggyőződése, hogy ez jelentős visszalépés a hatályos Ttv. szabályaihoz képest, és nem felel meg az alkotmányos elvárásoknak.**

Értelmezésünk szerint a § (4) bekezdése azokra a „Bizalmas!” és „Korlátozott terjesztésű!” minősítési szintű adatokra vonatkozik, amelyek esetében a javasolt érvényességi idő a 15 évet nem haladja meg, és ezen adatok tekintetében írja elő azt, hogy a kezdeményezés időpontját fel kell tüntetni, hasonló szabályt a többi minősített adatra nem tartalmaz a §. Javasoljuk, hogy a jogalkotó tegye egyértelművé, hogy ez a szabály valamennyi minősítési eljárás alatt álló adatra vonatkozik, mivel csak így van értelme az (5) bekezdésnek.

A (7) bekezdés nem áll összhangban az (5) bekezdéssel, mivel nem rendelkezik arról az esetről, ha a minősítő 30 nap alatt nem dönt, úgy a 30. nap után a minősített adat nem jön létre, de a kezelésére a kezdeményezett minősítési szintre vonatkozó szabályokat kell-e alkalmazni.

A (9) bekezdés az információs önrendelkezési jog érvényesülése tekintetében fontos kérdéseket nem rendez, így ezen alkotmányos jognak nem biztosít megfelelő védelmet. A döntésre nyitva álló 15 napos határidő elmulasztásához semmilyen jogkövetkezményt nem fűz. A TASZ azt javasolja, hogy a minősítő hallgatása esetén, megdönthetetlen vélelem legyen az, hogy a minősítő egyetért az igény teljesítésével és ez a végrehajtásra jogalapot teremt. Szintén nem foglalkozik a Tervezet azzal, hogy az igényről való döntésnél, mit kell mérlegelnie a minősítőnek, milyen szempontokat, mi módon kell figyelembe vennie. Ennek hiánya olyan széles diszkrecionális jogkört biztosít a minősítőnek, amely alkotmányellenesen figyelmen kívül hagyja a szükségesség-arányosság elvét.

A (10) bekezdés nem tartalmaz semmilyen határidőt, ezért e szabály kiegészítését javasoljuk a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvénnyel (Avtv.) összhangban.

8.§

A hatályos Ttv. szerint „*a minősítő, illetve jogutódja köteles rendszeresen, de államtitok esetén legalább 3 évente, szolgálati titok esetén legalább 5 évente felülvizsgálni valamennyi minősített adata minőségének indokoltságát*”. Ehhez képest visszalépés, hogy a Tervezet egységesen 5 évben jelöli meg a felülvizsgálat gyakoriságát. A minősítés felülvizsgálata a minősítések törvényességének alapvető garanciája, a felülvizsgálatok ritkítása meggyengíti e garancia érvényesülését. **Álláspontunk szerint a minősítők kényelmi szempontjain kívül semmi nem indokolja az 5 éves szabály bevezetését.**

A § nem tartalmaz arra szabályt, hogy amennyiben egy minősítőnek megszűnik valamely hatásköre, de az adatokat továbbra is a minősítő kezeli, akkor a megszűnt hatáskörben keletkezett adatoknak mi lesz a sorsa, mely szerv végzi az ilyen adatok felülvizsgálatát.

Meglepő a (2) bekezdés b) pontjának az a rendelkezése, hogy a felülvizsgálat során a minősítő az adat „*minősítési szintjét csökkenti, illetve a minősítés érvényességi idejét módosítja, ha a minősítés feltételeiben változás történt*”. Ezek szerint a felülvizsgálat során a minősítési szintet csak csökkenteni lehet, de az érvényességi időt akár növelni is. Ezzel a megoldással nem értünk egyet, és az érvényességi idő csökkentését javasoljuk a felülvizsgálat során.

A (9) bekezdésben szabályozott eljárás számos hiányosságot tartalmaz:

- nem tisztázott, hogy a minősítő a kérelmet milyen szempontok alapján, milyen eljárási rendben bírálja el.
- nem derül ki, hogy ez az eljárás hogyan viszonyul az Avtv-ben szabályozott adatigénylési eljáráshoz. Ha egy adat minősítésének megszüntetését kéri valaki, akkor ez a kérelem egyben adatigénylésnek minősül-e? (Ha annak minősül, akkor a kérelem

helyett az igény lenne a pontos kifejezés). Ha nem minősül adatigénylésnek, akkor külön rögzíteni kellene, hogy az eljárás csak a minősítés megszüntetésére irányul, de az adatot külön igényelni kell, ha ahhoz valaki hozzáférést szeretne kapni.

- A jogorvoslat ebben az eljárásban egyáltalán nem kidolgozott. Ha a minősítés megszüntetését kéri valaki és ezt egyben adatigénylésnek tekintjük, akkor miért csak az Adatvédelmi Biztoson keresztül van lehetősége jogorvoslatra? Ha a minősítés megszüntetése nem azonos a közérdekű adatigénylés fogalmával, akkor a kérelem elutasítására a Biztos eljárásán túl a bírói jogorvoslat lehetőségét elengedhetetlennek tartjuk, hasonlóan az Avtv. szabályaihoz.
- Az Adatvédelmi Biztos Avtv-ben meghatározott jogköreihez képest ez a rendelkezés sok újdonságot nem tartalmaz, a Biztos eddig is vizsgálhatta az adat minősítését, azonban az indokolatlannak tartott minősítés esetén is csak annak megváltoztatására vagy a minősítés megszüntetésére szólíthatja fel a minősítőt. A felszólításnak magában a jogkövetkezménye pusztán annyi, hogy megnyitja a lehetőséget arra, hogy „a felszólítás megalapozatlanságának megállapítása iránt a minősítő 30 napon belül a Fővárosi Bírósághoz” forduljon. Amennyiben nem fordul a minősítő a bírósághoz, nem történik semmi, a bíróság jogkörére a titokfelügyelet körében pedig semmilyen kifejezett szabály nem vonatkozik. Nem tisztázott, hogy az eljárás során a bíró milyen tartalmú határozatot hozhat. Csak jogsértés állapíthat meg? Maga megszüntetheti az adat minősítését? Elrendelheti az adat minősítésének a megszüntetését? A Tervezet megoldása a hatályos szabályok hiányosságain érdemben nem változtat, valódi jogorvoslatot ez a konstrukció nem jelent. Itt kell megjegyezni, hogy teljesen felesleges 15 napos határidőt megszabni arra, hogy valaki ez ügyben az Adatvédelmi Biztoshoz forduljon, mivel a Biztos eljárása során semmilyen határidő nem köti.
- Nem derül ki, hogy a (9) bekezdésnek mi a viszonya a 6.§ (9) bekezdésével, hiszen a 8.§ (9) bekezdése felöleli a 6.§ (9) bekezdésben szabályozott adatokat is.

Mivel a (9) bekezdés a felsorolt súlyos hiányosságokkal rendelkezik, ezért nem felel meg az Alkotmány 57. §-ban rögzített követelménynek, mely szerint „a Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el”. A Tervezet nem biztosítja, hogy a közérdekű adatokhoz való jog minősítéssel való korlátozása ellen bárki bírósághoz fordulhasson.

9.§

Számos jogrendszer nem határoz meg a minősítésre érvényességi időt, és gyakran felülvizsgálatot sem folytatnak le a minősítők, ilyen esetekben a (3) bekezdés teljesen értelmetlen. Sajnos a (3) bekezdés nem határozza meg pontosabban, hogy mi számít a felülvizsgálat tárgyában hozott döntésnek. Maga az adat minősítésének felülvizsgálata tárgyában hozott döntés nem biztos, hogy a minősítés megszüntetését jelenti, ez esetben logikailag nem áll meg, hogy „az adatot a minősítőnek az adat felülvizsgálata tárgyában hozott döntéséig minősítettként kell kezelni”.

11.§

A (2) bekezdése a §-nak azt tartalmazza, hogy az érintett saját személyes adatát tartalmazó nemzeti minősített adat megismerésére igényt nyújthat be, és az igényben meg kell határozni azt az adatot, amelyre az igény irányul. Álláspontunk szerint ez a szabály többnyire működésképtelen, mivel az érintetteknek az esetek túlnyomó részében nem lehet tudomása arról, hogy a minősítő pontosan milyen minősített adattal rendelkezhet róla.

A (3) bekezdés rögzíti, hogy „*ha törvény másként nem rendelkezik, az érintett korlátozás nélkül megismerheti a »Korlátozott terjesztésű!« minősítési szintű személyes adatát*”, az azonban nem derül ki, hogy azt szintén korlátozás nélkül terjesztheti-e. Látszólag a (6) bekezdés ennek ellentmond, de a (6) bekezdés ezáltal az információs önrendelkezési jog lényeges tartalmát korlátozza.

12.§

Jogszabály-szerkesztési okokból nem világos, hogy mi a viszonya a nemzetbiztonsági ellenőrzésnek és a személyi biztonsági tanúsítványnak.

13.§

A § csak a nemzeti minősített adatoknak a büntetőeljárásban való felhasználásáról szól. A Btk. a nemzeti és a külföldi minősített adattal való visszaélést egyaránt büntetni rendeli, azonban jelen Tervezet **nem rendezi a külföldi minősített adatoknak a büntető vagy más eljárásokban való felhasználását**. Álláspontunk szerint ezt a kérdést rendeznie kell a törvényhozónak.

16.§

A Tervezet nem tartalmaz jogorvoslatra vonatkozó rendelkezést arra az esetre, ha a minősített adat felhasználásához szükséges személyi biztonsági tanúsítvány kiadását megtagadták. Szükségesnek tartanánk a jogorvoslat lehetőségének a megteremtését.

18.§

A Tervezet nem tér ki e kérdésre, de álláspontunk szerint a minősített adat védelmének szakmai felügyeletéért felelős miniszter Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottsága részére adott tájékoztatója főszabálykénti nyilvánosságát ezen a helyen kellene rögzíteni.

27.§

A Tervezet "Visszaélés szigorúan titkos és titkos minősítési szintű adattal", valamint "Visszaélés bizalmas minősítési szintű adattal" című tényállások bevezetésével szankcionálja a minősített adatokkal való visszaélést. **A tervezett büntetőjogi szabályok a TASZ számára elfogadhatatlanok, mivel a véleménynyilvánítás, az információ és a sajtó szabadságát veszélyeztetik, a szankciók pedig a minősített adatokkal kapcsolatos magatartások indokolatlanul tág körét érintik.**

Álláspontunk szerint három szempont alapján kellene a tényállásokban megkülönböztetéseket tenni. Meg kellene különböztetni a minősített adat felhasználására törvény rendelkezése alapján jogosult személyek magatartásait azokétól, akik arra nem jogosultak. Különbséget kellene tenni a szándékos és a gondatlan alakzatok között, valamint az adatok minősítési szintjei szerint. Viszont nem látjuk indokoltnak, hogy a külföldi és nem külföldi személyeket

a törvény megkülönböztesse. A felsorolt szempontok szerint a tervezet differenciálja a magatartásokat és a szankciókat, azonban a TASZ egészen máshová tenné a súlypontokat.

A minősített adat felhasználására törvény rendelkezése alapján jogosult személyeknek e jogosultságához titoktartási kötelezettség is társul. A minősített adat felhasználására törvény rendelkezése alapján nem jogosult személyeknek titoktartási kötelezettsége nincsen. **Álláspontunk szerint a titoktartási kötelezettséggel nem rendelkező személyeknek a minősített adatokkal való, akár szándékos visszaélését kizárólag abban az esetben lenne szabad büntetni, ha azt valamilyen más bűncselekménnyel együtt követik el (pl. számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény, lopás, rablás, stb.).**

A minősített adat felhasználására törvény rendelkezése alapján jogosult személyek esetében jogos lehet akár a szándékos, akár a gondatlan elkövetés szankcionálása. Azonban szándékosság esetén a bíróságnak vizsgálnia kellene, hogy a minősített adattal való visszaéléshez fűződött-e közérdek, és az ahhoz fűződő közérdek erősebb-e a minősített adat védelméhez fűződő közérdeknél. Amennyiben e mérlegelés során a minősített adat védelméhez fűződő közérdek bizonyul gyengébbnek, úgy azt büntethetőséget megszüntető oknak kell tekinteni.

Ez a konstrukció biztosítja azt, hogy nyilvánosságra kerüljenek olyan ügyek, amelyek alapját a minősítés formai követelményeinek betartásával minősített adatok képezik, de rájuk nézve nem áll fenn, hogy *„az érvényességi időn belüli nyilvánosságra hozatala, jogosulatlan megszerzése, módosítása vagy felhasználása, illetéktelen személy részére hozzáférhetővé, valamint az arra jogosult részére hozzáférhetlenné tétele”* az állam védendő érdekei közül bármelyiket közvetlenül sértené vagy veszélyeztetné, mivel éppen olyan adatokat zártak el a nyilvánosságtól, amelyek valamilyen jogsértésre, közhatalommal való visszaélésre, a közigazgatás hibáira vonatkoznak, és ezek titokban tartásához a köznek nem fűződik érdeke.

Budapest, 2007. december 19.

A véleményt készítette: Földes Ádám Adatvédelmi és Információszabadság programvezető

DénesBalázs elnök s.k.

Társaság a Szabadságjogokért